

Můj život s písničkou

Tým: Marie Urbanová, Tereza Saxlová, Marie Luisa Křištofová, Anna Traplová, Anna Makrlíková

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Jiřina Šafářová

Pamětník: Josef Baierl

Křik malého dítěte

Marie U: Pan Josef Baierl se narodil 19. února 1942 v hospodě v Ondřejovicích. Zde bydlel tři roky a poté se přestěhoval do Janovic. Studoval na Pedagogické fakultě v Plzni a první umístěnku dostal do Strašína.

2:44-3:06 jsme byli nejmladší pedagogický sbor nejstarší byl pan ..tehdy soudruh ředitel a tomu bylo 30 let a další věc bylo, že jsme byli..převažoval počet chlapů než žen no a ještě za třetí, že všichni na něco hráli, na nějaký hudební nástroj.

Tereza S: Pan Baierl je známý založením

Sušického dětského souboru.

3:11-4:18 až potom před tím 68. rokem se to trochu začalo komplikovat politicky. Pan ředitel šel pryč, já jsem tam byl ještě rok a pak jsem žádal do Sušice, protože jsem chtěl dělat dětský sbor, ale byl jsem přeložen do Petrovic, tam jsem zažil 68. rok, pak jsem učil tady na té škole. Tady jsem založil pěvecký soubor, ale dlouho jsem ho tady nevedl, protože jsem to mohl dělat jenom s dětmi s této školy tak mi pan zástupce poradil abych si utvořil Sušický sbor ze všech škol a to je možný při domu pionýrů, tak tam jsem potom začal dělat ten sbor pro děti ze všech tří škol.

Marie K :Sbor založil roku 1969 a měl asi 30 členů. začátky byly těžké. Zúčastnil se setkání sbormistrů, kde se ho ptali:

5:21-5:34 už máš nějakou přípravku. Já nevěděl ani co to je. „A už máš rodičovské sdružení“, to jsem taky neměl. „To by jsi to daleko nedotáhl“

Pak přišlo složité období normalizace, které ovlivnilo i činnost sboru.

15:02-15:10 Jednou nás pozvali do Železné Rudy a chtěli, abychom účinkovali při mši.

Adam Michna z Otradovic

15:15-15:18 Tahle informace se dostala na okresní výbor KSČ.

15:37-15:44 Já jsem byl zavolaný na koberec.

15:47-16:01A tam jeden na mě spustil velmi tvrdě a velmi nahlas, co jsem si to dovolil.

16:04 - a v té chvíli

16:15-16:21 jsem dupnul a řekl jsem: "Na mě tady nikdo křičet nebude a šel jsem pryč.

16:34-1643 Potom ten hlavní, byl to zrovna ředitel této školy řekl: "My ty vaše noty pálit nebudeme, ale vy už je zpívat taky nebudete.

Anna T :Pan Baierl vedl soubor 50 let a teď ho vedou kolegové. Jak on sám řekl, bylo to jeho největší životní dílo

Anna M : A co by pan Baierl vzkázal dnešním mladým lidem...

21:16-21:18 já mám takový jedno rčení

21:21-21:26 ŽIVOT NENÍ ŽÁDNÉ PEŘÍČKO.

24:10-24:20 abyste byli obklopeni, měli kamarády nebo potom partnery, které kteří za to stojí a kterým můžete věřit.

24:31-24:34 abyste pořád pracovali

Zpěv Sušického pěveckého sboru